

Міністерство освіти і науки України

Академія педагогічних наук України

Комітет педагогічних наук
Польської Академії наук

Інститут педагогічної освіти і
освіти дорослих АПН України

Інститут педагогіки Академії
спеціальної педагогіки
імені Марії Гжегожевської

Головне управління освіти і науки
Київської міської державної
адміністрації

Київський професійно-педагогічний
коледж імені Антона Макаренка

ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ: ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ, ТВОРЧІСТЬ, ТЕХНОЛОГІЇ

Збірник наукових праць

ББК 74.202
ТЗЗ
УДК 371.124"71"

Рецензенти: *Л. Хомич*, доктор педагогічних наук, професор,
М. Леценко, доктор педагогічних наук, професор,
А. Кузьминський, доктор педагогічних наук, професор

Друкується за рішенням Вченої ради
Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих АПН України,
протокол № 3 від 26 березня 2007 р.

Наукова рада: Василь Кремень (голова), Тадеуш Левовицький (співголова), Іоланта Вільш,
Зігмунт Вятловський, Іван Зязюн, Станіслав Качор, Стефан Квятковський,
Нелля Ничкало, Тадеуш Новацький, Олександр Романовський,
Леонід Товажнянський, Василь Шинкарук, Франтішек Шльосек, Ольга Щербак

ТЗЗ **Теоретичні та методичні засади розвитку педагогічної освіти: педагогічна майстерність, творчість, технології:** Зб. наук. праць / За заг. ред. Н. Г. Ничкало. – Харків: НТУ "ХП", 2007. – 644 с.

ISBN 978-966-384-063-5

Висвітлено теоретико-методологічні засади розвитку педагогічної освіти в контексті цивілізаційних змін в умовах глобалізаційних процесів, обґрунтовано концептуальні засади розвитку педагогічної майстерності в умовах неперервної освіти, проаналізовано європейські контексти освіти, особливості підготовки вчителя загальноосвітніх і професійних навчальних закладів до педагогічної дії, а також проблеми готовності педагога до інноваційної виховної діяльності.

Для працівників вищих навчальних закладів, інститутів післядипломної педагогічної освіти, органів державної влади, аспірантів і докторантів, усіх, хто цікавиться питаннями підготовки і підвищенням кваліфікації вчителів.

ББК 74.202

- © Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих АПН України, 2007
- © Київський професійно-педагогічний коледж імені Антона Макаренка, 2007
- © Національний технічний університет "ХП", 2007

ISBN 978-966-384-063-5

Для формування умінь імпровізації використовувалися ситуації, які потребували самостійного прийняття рішень відповідно до особливостей учасників гри. Потім для гри пропонувалися ситуації, структура і межі змісту яких були частково означені, що створювало студентам можливості для свободи комунікативної діяльності. На наступних етапах навчання ми розв'язували ситуації, які містили елементи імітації та імпровізації, в результаті чого студенти мали можливість обирати власний шлях їх розв'язання. В організації ділової гри ми виходили з того, що вона, включаючи в себе імітаційні вправи, аналіз педагогічних ситуацій, ігрове проектування, дає можливість в умовах варіативності навчального спілкування формувати пізнавальну активність студентів.

Використання зазначених методів створює можливості для кожного студента стати безпосереднім учасником навчального процесу, здійснювати спільний пошук засобів розв'язання навчальних завдань.

Досвід свідчить, що організація комунікативно спрямованого навчання забезпечується рівнем комунікативної компетенції викладача, яка виступає системою внутрішніх ресурсів, необхідних для ефективної комунікативної дії в міжособистісній взаємодії і включає в себе певну сукупність знань, умінь, навичок, які забезпечують самореалізацію комунікативного потенціалу викладача, його формування в процесі діалогічного спілкування.

Проведене дослідження довело, що в умовах комунікативно спрямованого навчання кожне заняття стає для студентів "школою" мислення, яка перетворює їх із свідків на активних учасників наукового пошуку, стимулює пізнавальну діяльність, вчить творчо підходити до вирішення професійних проблем.

Таким чином, комунікативно спрямоване навчання, яке становить собою співробітництво на основі різних видів спільної роботи студентів над навчальними завданнями і взаємодію в процесі їх розв'язання, зумовлює демократизм міжособистісних стосунків, діалогізм педагогічної взаємодії, співробітництво та співтворчість між викладачем і студентами.

Література

1. Андреева Г.М. Межличностное восприятие в группе. – М.: МГУ, 1987. – 295 с.
2. Ляудис В.Я. Формирование учебной деятельности студентов. – М.: Изд-во МГУ, 1989. – 240 с.
3. Петровская Л.А. Компетентность в общении: Социально- психологический тренинг. – М.: Изд-во МГУ, 1989. – 216 с.

УДК 371.136:377.112.4

А. А. Колюпанова
м. Донецьк, Україна

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ У МАЙБУТНІХ МАЙСТРІВ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ

Необхідною складовою педагогічної освіти є розвиток особистісних якостей майбутнього педагога, тобто, психологічний супровід навчально-виховного процесу в цілому та кожного студента особисто. Тому основними завданнями психологічної служби Донецького індустріально-педагогічного технікуму є професійна орієнтація, відбір студентів та розвиток у них професійно значущих якостей, необхідних для оволодіння професією педагога.

До складу професійно зумовлених якостей та характеристик педагога входить загальна спрямованість його особистості (професійні ідеали, гуманізм, високорозвинені, насамперед пізнавальна, інтереси, позитивне ставлення до обраної професії), а також деякі специфічні якості: організаторські (організованість, працьовитість, ініціативність, вимогливість, самокритичність); комунікативні (справедливість, уважність, відкритість, доброзичливість, чутливість, толерантність); перцептивно-гностичні (спостережливість, креативність, інтелектуальна активність, дослідницький стиль, гнучкість, оригінальність та критичність мислення, схильність до нестандартних рішень, почуття нового, інтуїція, об'єктивність, безпосередність, уважне ставлення до досвіду колег, потреба в постійному оновленні та збагаченні знань); експресивні (високий емоційно-вольовий тонус, оптимізм, емоційна чуйність, вміння стримувати себе, почуття гумору).

Розглянемо проблему загальної спрямованості особистості. У загальнопсихологічних теоріях особистості спрямованість постає як якість, що визначає її психологічні складові. У різних концепціях ця характеристика розкривається новими рисами: "динамічна тенденція" [9]; "змістоутворюючий мотив" [7]; "головна життєва спрямованість" [1]; "динамічна організація особистісних сил людини" (*А.С. Прангішвілі*).

Та як би ця характеристика особистості не розкривалася, у різних концепціях вона має провідне значення. Розглянемо їх детальніше. *С.Л. Рубінштейн* під спрямованістю особистості розумів деякі динамічні тенденції, що як і мотиви визначають людську діяльність. Вони, в свою чергу, визначаються цілями та завданнями цієї діяльності. Спрямованість включає два взаємопов'язаних аспекти: предметний зміст (змістовний), що визначає предмет спрямованості; напруження (динамічна тенденція), що визначає джерело спрямованості [9].

Необхідно визнати, що питання про динамічні тенденції та спрямування (що ними породжуються), як про необхідний компонент первинного пояснення психічних процесів, першим у сучасній психології виклав *К. Левін*. Однак, на відміну від *С.Л. Рубінштейна*, він відривав динамічний аспект спрямованості від змістовного, намагаючись перетворити динамічний момент в універсальний механізм пояснення людської психіки.

Ядром особистості *О.М. Леонтьєв* називав систему відносно стійких, ієрархічних мотивів, як основних збудників діяльності. Одні мотиви (змістоутворювальні), підштовхуючи до діяльності, надають їй особистісний зміст та спрямованість, інші відіграють роль провідних факторів [7]. Розподіл функцій змістоутворення та спонукання між мотивами однієї діяльності дозволяє зрозуміти головні відносини, що характеризують мотиваційну сферу особистості, тобто побачити ієрархію мотивів. *Л.І. Божович* та її співробітники спрямованість особистості розуміли як систему стійко домінуючих мотивів, які визначають цілісну структуру особистості. У контексті такого підходу зріла особистість організовує свою поведінку в рамках діяльності декількох мотивів; визначає мету діяльності за допомогою спеціально організованої мотиваційної сфери, регулює свою поведінку таким чином, щоб були ослаблені ті мотиви, які є небажаними для особистості. Структуру спрямованості складають три мотиви: гуманістичні, особистісні, та ділові [2].

Практично всі психологи під спрямованістю особистості розуміють сукупність або систему будь-яких мотиваційних утворень, явищ. У *Б.І. Дронова* – це система потреб; у

К.К. Платонова – сукупність потреб, бажань, зацікавленостей, схильностей, ідеалів, впевнень; у *Л.І. Божович* та *Р.С. Немова* – система або сукупність мотивів.

Однією з основних професійно значущих якостей особистості педагога є його особистісна спрямованість.

Згідно з *Н.В. Кузьміною* особистісна спрямованість є одним з найважливіших суб'єктивних факторів досягнення успіхів у професійно-педагогічній діяльності [5, 6].

Можна виділити два напрями, що визначають сутність педагогічної спрямованості:

× емоційно-цінносне ставлення до професії педагога, схильність займатись видами діяльності, що відображають специфіку цієї професії (*А.К. Маркова; Н.В. Кузьміна; Я.Л. Коломенський; Г.А. Томілова; С.А. Зімічева*) [8, 6];

× професійно-значущі якості особистості педагога або компоненти педагогічних здібностей (*Ф.Н. Гогоболін, А.І. Щербаков, В.А. Слатьонін, А.Н. Леонтьєв, А.А. Бодальов, В.П. Сімонов*).

Під сутністю педагогічної спрямованості *Н.В. Кузьміна* розуміє інтерес та любов до педагогічної професії, визнання складнощів педагогічної праці, потребу в педагогічній діяльності, прагнення оволодіти основами педагогічної майстерності [5,6].

Вужче розуміння сутності педагогічної спрямованості характеризується більшою однозначністю та конкретизацією визначення. У даному випадку педагогічна спрямованість розуміється або як позитивне ставлення до педагогічної діяльності (наприклад, у *Т.С. Деркач*), або як схильність та готовність займатися педагогічною діяльністю (наприклад, у *Г.А. Томілової*). Ряд авторів визначення сутності педагогічної спрямованості пов'язують з головним мотивом, домінуючим інтересом (*С.А. Зімічева, Є.М. Нікітєв, С.Х. Асадуллин*).

У дослідженнях зарубіжних вчених підходи до розуміння сутності та структури педагогічної спрямованості групуються за трьома напрямками: біхевіористичний; когнітивний; гуманістичний. Особливий інтерес становлять дослідження педагогічної спрямованості в контексті гуманістичної психології (*А. Маслоу, К. Роджерс*). Спрямованість особистості розглядається як прагнення особистості до самоактуалізації. *К. Роджерс* аналізує проблему цінностей вчителя як конституційне утворення його особистості, що збігається з педагогічною спрямованістю.

Вибір головних стратегій діяльності зумовлює, за *Н.В. Кузьміною*, три типи спрямованості: істинно педагогічну; формально педагогічну; хибно педагогічну. Тільки перший тип спрямованості сприяє досягненню високих результатів у педагогічній діяльності [6].

У структурі людської діяльності мотивації належить окреме місце: “сильні” та “слабкі” спеціалісти розрізняються не стільки рівнем інтелекту, скільки рівнем та структурою мотивації. *А.О. Деркач* експериментально довів, що від наявності у структурі мотивації творчих здібностей залежить результативність роботи педагога.

У дослідженні *Н.В. Тумарової* також виявлені певні розбіжності у структурі мотивації у майстрів виробничого навчання високого та низького рівнів педагогічної майстерності.

Таким чином, можемо зробити висновок, що продуктивність педагогічної діяльності залежить від сили та структури професійної мотивації, особистісних якостей (організатор-

ських, комунікативних вмінь, творчого потенціалу) та психолого-педагогічної обізнаності педагога.

Базуючись на наведених психологічних дослідженнях та теоретичних джерелах, нами було виділено три напрями психологічної підготовки майстрів виробничого навчання: мотиваційний (розвиток мотивації до оволодіння та самореалізації у професії педагога); особистісний (розвиток професійно значущих якостей педагога: організаторських і комунікативних вмінь, креативності); освітній (оволодіння базовими знаннями педагогічної психології).

Розглянемо перший напрям психологічної підготовки майстрів виробничого навчання – мотиваційний. Його завдання – познайомити студентів з особливостями педагогічної професії, вимогами до педагога, перспективами подальшого творчого розвитку у професії майстра виробничого навчання (МВН). Цей напрям реалізується завдяки таким методам та прийомам роботи, як: бесіди, тренінгові заняття, індивідуальні та групові консультації, конференції, залучення до організації тематичних заходів, демонстрація особистого прикладу старшокурсників, мотивування до педагогічної діяльності як окремих елементів занять психолого-педагогічного циклу. Заходи мотиваційного напрямку психологічної підготовки майбутнього педагога охоплюють період з 1 по 4 курс навчання. Вони проводяться за участю всіх студентів 1–4 курсів, окремих студентів 5 курсу, під керівництвом практичних психологів із залученням до співпраці усіх викладачів циклової комісії “Професійне навчання” та завідувачів відділень.

Другим напрямом психологічної підготовки майстрів виробничого навчання є особистісний. Він спрямований на розвиток організаторських, комунікативних здібностей та креативності. Програма заходів, розрахована на студентів 1–5 курсів, проводиться під керівництвом практичних психологів із залученням до співпраці студентів 5 курсу (як тренерів з проведення окремих вправ та консультантів). Далі слід надати програму заходів з розвитку особистісних професійно – важливих якостей МВН (табл. 1).

Третій напрям психологічної підготовки майстрів виробничого навчання – психолого-педагогічна обізнаність, охоплює навчальні програми всього психолого-педагогічного циклу. Студенти одержують знання з основ педагогіки та психології, фізіології та гігієни, методики виробничого навчання, методики виховної роботи. Але специфічним є курс “Педагогічна самоактуалізація”, згідно з програмою якою студенти здобувають знання і навички з психологічної діагностики особистості та колективу, організації індивідуальних і групових корекційних бесід, тренінгових занять щодо згуртування колективу. Цей курс проводиться практичними психологами технікуму. Деякі його елементи включаються до переліку завдань з педагогічної практики студентів.

За даними напрямами роботи нами проводиться психологічне дослідження динаміки розвитку професійно значущих якостей студентів. Для аналізу взято такі показники: рівень розвитку комунікативних та організаторських здібностей, педагогічну спрямованість, творчий потенціал особистості. Розглянемо схему дослідження, його предмети та об’єкти (табл. 2).

Описане вище дослідження є щорічним. Це дає змогу корегувати і планувати наступну роботу психологічної служби. Ми вважаємо доцільним пояснити деякі результати цього дослідження. У зв’язку з тим, що ця програма була розроблена протягом останніх

двох років, ми об'єктивно ще не можемо представити повні результати цього дослідження. Але наразі вже маємо всі одержані на цьому етапі дані, які підтверджують ефективність подібної роботи. На цьому етапі маємо результати вивчення курсу "Педагогічна самоактуалізація" і тренінгів з превентивного виховання за участю студентів першого курсу, які є корекційною роботою з підвищення рівня розвитку організаторських і комунікативних вмінь студентів 5 курсу.

Таблиця 1

Програма заходів з формування особистісних професійно значущих якостей педагога

№ пор.	Назва заходу	Мета проведення	Курс	Відповідальні, запрошені
1.	Навчальний курс "Профдаптація"	Розвиток творчої активності, гнучкості та оригінальності мислення	1 курс, 2 курс (групи нового набору)	Практичні психологи
2.	Діагностика творчої активності (методика підготовлена М.І. Рожковим, Ю.С. Тютюнниковим, Б.С. Алішевим, Л.А. Воловичем) та творчого мислення (методика П. Торранса)	Визначення загальної кількості студентів з наявністю творчих здібностей, популяризація творчості, виявлення здібних та талановитих студентів	2 курс	Практичні психологи
3.	Тренінг "Креативність"	Удосконалення навиків творчої діяльності, розвиток гнучкості, оригінальності та швидкості мислення	2 курс	Практичні психологи із залученням студентів 5 курсу
4.	Рейтинг на третій ступінь навчання, психологічний відбір, індивідуальні консультації за результатами	Визначення рівня розвитку організаторських та комунікативних здібностей, надання індивідуальних рекомендацій з майбутнього розвитку даних якостей	4 курс	Практичні психологи
5.	Навчальний курс "Педагогічна самоактуалізація"	Розвиток комунікативних вмінь, толерантності, креативності, вміння вирішувати конфліктні ситуації	5 курс	Практичні психологи
6.	Тренінгові заняття з превентивного виховання	Розвиток комунікативних та організаторських здібностей	1-2 курс	Студенти 5 курсу під керівництвом практичних психологів

Схема дослідження динаміки розвитку професійно значущих якостей студентів

№ пор.	Назва методики	Параметри, що досліджуються	Первинне проведення	Основна корекційна робота	Вторинне проведення
1.	“Педагогічна спрямованість”	Рівень педагогічної спрямованості особистості	Рейтинг “Твій шанс”, 1–2 курс	1) Тренінгове заняття “Я – педагог”	Рейтинг на третій ступінь навчання, 4 курс
				2) Навчальний курс “Педагогічна самоактуалізація”	Повторне тестування на 5 курсі
2.	Діагностика “Творчої активності” (методика підготовлена М.І. Рожковим, Ю.С.Тютюнниковим, Б.С. Алішевим, Л.А. Воловичем), “Творчого мислення” (методика П. Торранса)	– рівень творчої активності особистості; – рівень гнучкості, оригінальності та швидкості мислення	2 курс	Тренінг “Креативність”	У рамках курсу “Педагогічна самоактуалізація”, 5 курс
3.	“КОЗ” (автори В.В.Сінявський, Б.О.Федорішин)	Рівень розвитку комунікативних і організа-торських здібностей	Рейтинг на третій ступінь навчання, 4 курс	Навчальний курс “Педагогічна самоактуалізація особистості”	Повторне тестування на 5 курсі

Програма постійно доповнюється та оновлюється згідно з динамічними умовами професійно технічної і вищої інженерно-педагогічної освіти, новітніми теоретичними дослідженнями та практичними досягненнями психологічних і педагогічних наук, змінами до вимог в освітньо-кваліфікаційних характеристиках і освітньо-професійних програмах з підготовки майстра виробничого навчання.

Література

1. Ананьев Б.Г. Человек как предмет познания. – СПб., 2001. – 288 с.
2. Божович Л.И. Проблемы формирования личности. 2-е издание. – М.; Воронеж, 1997. – 352 с.
3. Ильин Е.П. Мотивация и мотивы. – СПб., 2000. – 502 с.
4. Климов Е.А. Образ мира в разнотипных профессиях. – М., 1996. – 400 с.
5. Кузьмина Н.В. Очерки психологии труда учителя: Психологическая структура деятельности учителя и формирование его личности. – Л., 1967. – 183 с.
6. Кузьмина Н.В. Профессионализм личности преподавателя и мастера производственного обучения. – М., 1990. – 158 с.
7. Леонтьев А.Н. Лекции по общей психологии. – М., 2001. – 511 с.
8. Марков А.К. Психология профессионализма. – М., 1996. – 308 с.
9. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. – СПб., 1999. – 720 с.
10. Фельдштейн Д.И. Проблемы возрастной и педагогической психологии: Избр. психол. тр. – М., 1995. – 308 с.

ЗМІСТ

Розділ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ТА ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	3
--	---

Кремень В.Г.

ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА В КОНТЕКСТІ ЦИВІЛІЗАЦІЙНИХ ЗМІН	3
--	---

Lewowicki Tadeusz

PRZEMIANY DOKTRYN KSZTAŁCENIA NAUCZYCIELI.....	9
--	---

Зязюн І.А.

СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ СВОБОДИ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ДИНАМІКИ ЇЇ ОСВІЧЕНОСТІ ТА ВИХОВАНOSTІ.....	14
---	----

Wiatrowski Zygmunt

AUTORYTETY I MISTRZOWIE DRUGIEJ POŁOWY XX WIEKU W NAUKACH PEDAGOGICZNYCH W POLSCE.....	24
---	----

Філінчук Г.

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ І ЕТНОКУЛЬТУРНІ ЦІННОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ОСВІТИ.....	30
---	----

Niemiec Jerzy

EUROPEJSKIE KONTEKSTY OŚWIATY	37
-------------------------------------	----

Бех І.Д.

ГОТОВНІСТЬ ПЕДАГОГА ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	41
---	----

Zimny Jan

SPECYFIKA „EUROPEJSKIEGO NAUCZYCIELA” XXI WIEKU.....	50
--	----

Kwiatkowski Stefan M.

EUROPEJSKI RYNEK PRACY – IMPLIKACJE DLA DORADCÓW ZAWODOWYCH I NAUCZYCIELI.....	62
---	----

Wilsz Jolanta

SYNDROM WYPALENIA ZAWODOWEGO NAUCZYCIELA.....	65
---	----

Franciszek Szlosek

WYPALENIE W ZAWODZIE NAUCZYCIELA	70
--	----

Шкляр А.Х.

ПРОБЛЕМЫ ПОВЫШЕНИЯ КАЧЕСТВА ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ.....	76
---	----

Ничкало Н.Г.	
ПРОБЛЕМИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ У ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВИХ ШКІЛ.....	80
Щербак О.І.	
ФІЛОСОФІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ	89
Матвієнко О. В.	
ДЕМОКРАТИЧНІ ПАРАДИГМИ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ: СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ТЕНДЕНЦІЯ.....	98
Поліщук В.А.	
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	104
Krzysztof Jakubiak	
GENEZA EDUKACJI PEDAGOGICZNEJ RODZICÓW NA ZIEMIACH POLSKICH W XIX I POCZĄTKACH XX WIEKU	108
Коваленко О. Е.	
ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТЬОГО ІНЖЕНЕРА-ПЕДАГОГА	115
Хомич Л.О.	
ЦІЛІСНІСТЬ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ.....	120
Прокopenко Л.І.	
ГУМАНІСТИЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТЬОГО ПЕДАГОГА.....	125
Tadeusz Graca	
PSYCHOSPOŁECZNE UWARUNKOWANIA EDUKACJI CAŁOŻYCIOWEJ	127
Куцов В.Г.	
СУБ'ЄКТНА ПАРАДИГМА ВИЩОЇ ОСВІТИ	133
Паржницький В.В., Закатнов Д.О.	
ПРОГНОСТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ЗМІСТУ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ПТНЗ.....	136
Фольварочний І.В.	
КОНКУРЕНТНЕ СЕРЕДОВИЩЕ НА РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ	139
Шевцов А. Г.	
ПЕДАГОГІЧНА ПАРАДИГМА СУЧАСНОЇ МЕТОДОЛОГІЇ СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ОСІБ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ ЗДОРОВ'Я.....	142

Розділ 2

**КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ
МАЙСТЕРНОСТІ В УМОВАХ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ..... 150**

Сисоєва С.О.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГА
ДО ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ 150

Laska Eugenia Iwona

SAMOKSZTAŁCENIE W ROZWOJU ZAWODOWYM NAUCZYCIELA 155

Барбіна Є.С.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ
УЧИТЕЛІВ У СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ 161

Цырельчук Н.А., Ручаевская Е.Г., Федосенко В.И.

ОСОБЕННОСТИ НЕПРЕРЫВНОЙ ПОДГОТОВКИ СПЕЦИАЛИСТОВ 165

Пехота О.М., Середа І.В.

ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ ВИКЛАДАЧА З ПОЗИЦІЙ
СУБ'ЄКТНОГО ПІДХОДУ 171

Клокар Н.І.

ВИВЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЗАПИТІВ ПЕДАГОГІВ
У МІЖАТЕСТАЦІЙНИЙ ПЕРІОД 175

Лавріненко О.А.

ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ В СИСТЕМІ ПІДВИЩЕННЯ
КВАЛІФІКАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО ВЧИТЕЛЯ
КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ 182

Усатенко Т.П.

УКРАЇНОЗНАВСТВО В ПРОСТОРИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ 185

Лещенко М.П.

ОСОБИСТІСТЬ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ В РЕТРОСПЕКТИВІ
ПОГЛЯДІВ МИКОЛИ ЗЕРОВА 189

Krzysztof Kazimierz Przybycień

NAUCZYCIEL NA WSPÓŁCZESNE CZASY 194

Sikora Jan

DETERMINANTS OF PEDAGOGICAL MASTERY IN CONTEMPORARY
SCHOOL 200

Джантіміров А.

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ІНЖЕНЕРНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ 203

<i>Niewiadomski Krzysztof</i>	
PRACA NAUCZYCIELA Z UCZNIEM ZDOLNYM.....	209
<i>Піддячий М.</i>	
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ТЕХНОЛОГІЧНОГО І ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОГО НАПРЯМІВ ПРОФІЛЬНОЇ ШКОЛИ.....	214
<i>Шевцова О. М.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ САМООЦІНКИ ВЧИТЕЛІВ.....	217
<i>Іщук С.В.</i>	
ЕТИЧНИЙ САМОРОЗВИТОК СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРАЦІВНИКА.....	221
<i>Sałata Elzbieta</i>	
TEACHERS' VOCATIONAL BURNOUT DETERMINANTS.....	225
<i>Піньська О.Л.</i>	
ДИНАМІКА РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕХНІКИ МОЛОДОГО ВЧИТЕЛЯ.....	230
Розділ 3	
ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ТА ПРОФЕСІЙНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЇ.....	234
<i>Gerlach Ryszard</i>	
NAUCZYCIEL W POZASZKOLNEJ EDUKACJI ZA WODOWEJ WOBEC WYZWAŃ SPOŁECZEŃSTWA UCZĄCEGO SIĘ.....	234
<i>Ковчина І.М.</i>	
ФАХОВА ПІДГОТОВКА СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА ДО ПРОФЕСІЙНОЇ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	243
<i>Pindera Michał</i>	
DOSKONALENIE ZAWODOWE NAUCZYCIELI PRZEDSZKOLI W POLSCE.....	249
<i>Zawlocki Ireneusz</i>	
STAN AKTUALNY I NOWE WYZWANIA STAWIANE UCZELNIOM KSZTAŁCĄCYM NAUCZYCIELI DLA SZKOLNICTWA ZAWODOWEGO.....	252
<i>Лозовецька В.Т.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ВИКЛАДАЧА ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ.....	257

Czapka Mirosław	
PSYCHOLOGICZNE ASPEKTY PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO NAUCZYCIELI PRZEDSIĘBIORCZOŚCI.....	263
Синьов В.М.	
МОДЕРНІЗАЦІЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ В ГАЛУЗІ КОРЕКЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	267
Sarleja Teresa Z.	
NIKTÓRE PROBLEMY KSZTAŁCENIA I DOSKONALENIA PEDAGOGÓW PRACY.....	270
Пальчук М.І.	
ПІДГОТОВКА ПЕДАГОГІЧНОГО ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ.....	275
Urszula Jeruszka	
PROBLEMY PEDAGOGICZNEGO KSZTAŁCENIA I PRACY NAUCZYCIELI SZKÓŁ ZAWODOWYCH.....	280
Собко Я. М.	
ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРНО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	284
Ковальчук Е.М.	
СПЕЦИФІКА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ПЕДАГОГІКИ У ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОМУ КОЛЕДЖІ.....	288
Оверченко В.І.	
ПРОФЕСІЙНА МОТИВАЦІЯ У ВИКЛАДАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН.....	291
Шепеленко Т.Л.	
ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНОГО ІНСТИТУТУ ДО ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	293
Колюпанова А.А.	
РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ У МАЙБУТНІХ МАЙСТРІВ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ.....	296
Pasicznik W.R.	
PODSTAWOWE KOMPETENCJĘ NAUCZYCIELA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO.....	302
Макаренко О.А.	
ПРОФЕСІОГРАФІЧНИЙ ПІДХІД ДО ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ ДО ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	305

<i>Stankowski Adam</i>	
PRZESŁANKI DLA PEDAGOGIZACJI ŚRODOWISK WYCHOWAWCZYCH (Z PERSPEKTYWY PEDAGOGA SPECJALNEGO).....	309
<i>Радкевич В.О.</i>	
ВИХОВНІ Й РОЗВИВАЛЬНІ ЦІЛІ ПРОФЕСІЙНО-ХУДОЖНЬОГО НАВЧАННЯ ФАХІВЦІВ ХУДОЖНІХ ПРОМИСЛІВ І РЕМЕСЕЛ.....	317
<i>Ничкало С.А.</i>	
ПРИНЦИПИ КУЛЬТУРОЛОГІЧНОГО СПРЯМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	323
<i>Лук'янова Л.Б.</i>	
ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ДО ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	328
<i>Панченко В.І.</i>	
ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	334
<i>Султанова Л.Ю.</i>	
ГОТОВНІСТЬ СТУДЕНТІВ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ ДО НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ	338
<i>Вдовенко І.С.</i>	
РОЛЬ ПЕДАГОГА ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ДИСЦИПЛІН В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОЇ ПІДГОТОВКИ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ	343
<i>Аніщенко В.М.</i>	
ДИДАКТИЧНІ ВИМОГИ ДО ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТРУКТОРА МОДУЛЬНОГО НАВЧАННЯ НА ВИРОБНИЦТВІ	347
Розділ 4	
МОДЕЛЬ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ: ЛОГІКА, ДИНАМІКА, ПОСТУП	351
<i>Nowacki Tadeusz</i>	
PROBLEMATYKA AUTOKREACJI NAUCZYCIELA.....	351
<i>Stanisław Kaczor</i>	
NAUCZYCIEL - ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA CZŁOWIEKA.....	354
<i>Zdzisław Wolk</i>	
W POSZUKIWANIU OPTYMALNEJ SYLWETKI ZAWODOWEJ WSPÓŁCZESNEGO NAUCZYCIELA.....	361

Ягунов В.В., Свистун В.І. ПЕДАГОГ ЯК СУБ'ЄКТ ВИКЛАДАННЯ.....	368
Васильев И.Б. ПРОФЕССИОГРАММА ИНЖЕНЕРА-ПЕДАГОГА.....	374
Виговська О.І. ДОСЛІДЖЕННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ: ФУНКЦІОНАЛЬНА МОДЕЛЬ.....	379
Парафіянович Т.А., Короткевич А.В. ФОРМИРОВАНИЕ ЛИЧНОСТНЫХ КАЧЕСТВ БУДУЩИХ СПЕЦИАЛИСТОВ.....	386
Руденко Л.А. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНОЇ КУЛЬТУРИ.....	392
Kryl Roman W POSZUKIWANIU WYZNACZNIKOW KSZTAŁCENIA NAUCZYCIELA AKADEMICKIEGO.....	396
Хорошилова Н.В. ТВОРЧА КОНСТАНТА В КУЛЬТУРОЛОГІЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ.....	399
Дехтяренко О.В. ПОТЕНЦІАЛ КОНТЕКСТНОГО ОБУЧЕННЯ В ФОРМИРОВАНИИ ПРОФЕСІОНАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ.....	403
Юртасва О.О. СТРУКТУРА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙСТРІВ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ.....	408
Максименко І.Г. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.....	413
Цідило І.М. ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГІВ.....	416
Лагодинський О.С. КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИКЛАДАЧА У ТЕСТУВАННІ ЯК УМОВА ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ.....	420
Москаленко А.М. ВИВЧЕННЯ КУРСУ “ПЕДАГОГІКА” ЗА КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЮ СИСТЕМОЮ У ВИЩИХ ПЕДАГОГІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	424

Розділ 5

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ І ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ..... 432

Олійник В.В.

ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЗАКЛАДАХ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ 432

Stanisław Juszczyk

INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN EDUCATION OF THE CHANGING SOCIETY 438

Санникович В.В., Санникович О.И., Иванова С.И.

РАЗВИТИЕ ВИРТУАЛЬНЫХ УЧЕБНЫХ СООБЩЕСТВ И ОБЪЕДИНЕНИЙ В ИНФОРМАЦИОННО-ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ СРЕДАХ МНОГОУРОВНЕВОГО ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ 443

Łaszczuk Jan

NAUCZYCIEL WOBEC TECHNOLOGII INFORMACYJNEJ 448

Гуревич Р.С.

ПРОЕКТУВАННЯ, СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПІДРУЧНИКІВ..... 453

Иванова С.И.

ИННОВАЦИОННЫЕ ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫЕ ТЕХНОЛОГИИ: ПРОБЛЕМЫ И МЕХАНИЗМЫ ИХ РЕШЕНИЯ 459

Литвин А.В.

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ..... 464

Кадемія М.Ю.

ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВЦІ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ 468

Кудикіна Н.В.

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНОМУ НАВЧАННІ 472

Свіржевський М.П., Стецишина О.В.

ІГРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ 476

Череповська Н.І. ФОРМУВАННЯ МЕДІА КУЛЬТУРИ УЧНІВ ЗАСОБАМИ АКТИВІЗАЦІЇ КРИТИЧНОГО І ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ.....	481
Глущенко О.В. РОЗРОБКА І ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПТНЗ.....	485
Аніщенко О.В. НАУКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ У ЗАГАЛЬНООСВІТНИХ І ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ: ЕСТЕТИКО-ЕРГОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ.....	490
Розділ 6 ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.....	495
Czarnecki Kazimierz M. TEORETYCZNY I REALISTYCZNY MODELE ZARZADZANIA OŚWIATĄ (Zarys problemu).....	495
Камінецький Я.Г. УПРАВЛІННЯ НЕПЕРЕРВНИМ ПРОФЕСІЙНИМ РОЗВИТКОМ ВИРОБНИЧОГО ПЕРСОНАЛУ В УКРАЇНІ.....	504
Нікітчина С.О. ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ПТНЗ.....	510
Носаченко І.М. ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ БОЛОНСЬКОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ.....	516
Sas-Badowska Anna ZAPEWNIENIE JAKOŚCI KSZTAŁCENIA JAKO JEDEN Z WYZNACZNIKÓW PROCESU BOŁOŃSKIEGO.....	519
Вільчковський Е.С., Пасічник В.Р. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У КРАЇНАХ ЄВРОПИ.....	525
Мурована Н.М. ПЕДАГОГІЧНЕ КЕРІВНИЦТВО РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛІВ МУЗИКИ.....	532
Марцева Л.А. ОЦІНЮВАННЯ УСПІШНОСТІ СТУДЕНТІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ТЕСТУВАННЯ.....	537

Гриценко І.А.
МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ МАЙСТРА ВИРОБНИЧОГО
НАВЧАННЯ..... 541

Зарецкая А.В.
ПРОБЛЕМЫ ПОВЫШЕНИЯ КВАЛИФИКАЦИИ:
ИСТОРИКО-ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ АСПЕКТ..... 547

Розділ 7

**ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ
ДЛЯ РІЗНИХ ОСВІТНЬО-ВИХОВНИХ СИСТЕМ..... 552**

Десятов Т.М.
ДОСВІД РОЗРОБКИ І ВПРОВАДЖЕННЯ СТАНДАРТІВ В КРАЇНАХ
ЄВРОСОЮЗУ..... 552

Креденець Н.
КЛЮЧОВІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ
ОСВІТИ..... 558

Семенов О.М.
ДОСВІД МОВНО-ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ ВЧИТЕЛЯ
РІДНОЇ МОВИ У ПОЛЬЩІ..... 562

Громов Є.В.
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ НАПРЯМІВ РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ
У ПОЛЬЩІ ТА В УКРАЇНІ НАПРИКІНЦІ ХХ СТОЛІТТЯ..... 567

Каплун А.В.
РОЗВИТОК НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ
ОСВІТИ У БОЛГАРІЇ ТА ПОЛЬЩІ..... 571

Мажець Х.
СОЦІАЛЬНІ ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА РОЗВИТОК СІМ'Ї
У СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ..... 574

Cudak Sławomir
ZAGROŻENIA EMOCJONALNE DZIECI WE WSPÓŁCZESNEJ RODZINIE..... 578

Буянов П.Г.
ПРОВІДНІ ІДЕЇ РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ В УКРАЇНІ
ТА РОСІЙСЬКІЙ ФЕДЕРАЦІЇ..... 582

Пришляк О.Ю.
ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ
У ФАХОВИХ АКАДЕМІЯХ НІМЕЧЧИНИ..... 587

Зязюн Л.І. ФРАНЦУЗЬКІ ТЕОРЕТИКИ ПЕДАГОГІКИ ПРО КЛАСИЧНУ ОСВІТУ У ВИМІРАХ ДАВНЬОГРЕЦЬКОЇ КУЛЬТУРИ	592
Давидова В. ТВОРЧЕ ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ІДЕЙ МИКОЛИ ГРУНДТВІГА В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ ДОРΟΣЛИХ У ШВЕЦІЇ	598
Авшенюк Н.В. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ	602
Гушлевська І.В. ПРОФЕСІЙНИЙ ВИМІР ДІЯЛЬНОСТІ АМЕРИКАНСЬКИХ ПЕДАГОГІВ.....	606
Ларіна Т.В. ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ ПРОФЕСІЙНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ ВЧИТЕЛІВ У США.....	612
Корнісико В.В. АМЕРИКАНСЬКИЙ СТАНДАРТ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ВЧИТЕЛІВ	617
Смелянська В.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ АМЕРИКАНСЬКОГО ДОСВІДУ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	622
Lavrysh Y. REQUIREMENTS AND CHALLENGES OF TEACHING AND LEARNING STRATEGIES OF NURSING AT UNIVERSITIES OF CANADA	626